

75 aniversari de la Fira Mostrari Internacional de València

Les fires no es fan en un dia

La institució firal valenciana complirà l'any 1992 tres quarts de segle. Avui ocupa el desè lloc en la llista de fires internacionals, a l'altura de les de París, Hannover, Milà, o Frankfurt. Els fons generats de l'últim exercici se situen al voltant dels 600 milions de pessetes.

El 1917, José Grollo, aleshores president de la unió gremial, va encapçalar la iniciativa de crear a València la Fira de Mostres. Aquella primera edició, celebrada el mes de maig, va seguir el model de fires de llavors, certàmens de caràcter general que recollien la producció agrícola i industrial de la zona d'influència. La fira valenciana es constituïa en la pionera a l'estat espanyol.

En aquella ocasió, a la Fira de Mostres de València, FMI, hi va haver 142 expositors, dels quals quatre eren estrangers i vint de fora del territori valencià.

A punt de complir-se ara els 75 anys de vida de la institució, la FMI s'estén per 200.000 metres quadrats després de la inauguració recent del nou Pavelló C. La Fira organitza un total de 40 certàmens anuals i el seu pressupost voreja els 4.500 milions de pessetes.

Segons les conclu-

sions d'un estudi de l'associació alemanya AUMA, que aglutina els expositors d'aquell país, la Fira de València és per la seua superfície la número u d'Espanya i la desena del món.

Per això diu el seu president actual, Ramón Cerdà, alhora fabricant de mobles de vímet: "Ens ha agradat sempre el risc, hem experimentat, modernitzat la indústria, les explotacions agràries i hem innovat constantment. I més encara, mai hem tingut por d'eixir fora de la nostra limitada àrea geogràfica per buscar nous mercats. Quan ningú eixia fora, els valencians facilitàvem el camí a tots els que ens seguien".

Des que el 1986, l'estat espanyol va passar a ser membre de ple dret de la Comunitat Econòmica Europea, l'economia ha hagut d'adaptar-se a una nova situació. L'estructura econòmica valenciana va ser en aquest procés la que més aviat i millor va adaptar-se i

superar aquest turbulent període gràcies a l'experiència del comerç internacional i al dinamisme de la FMI après durant tants anys de trajectòria.

Tots els sectors econòmics són avui presents als diferents certàmens que s'organitzen a la FMI. L'agricultura ho és a través d'Euroagro i Iberflora. Els productes manufacturats hi figuren de manera especial: moble (Fira que se celebra anualment durant la segona quinzena de setembre), ceràmica decorativa i industrial, tèxtils per a la llar, joguet, joieria... Se celebren igualment certàmens eminentment industrials de maquinària com FIMMA, Maderalia, Expofrio, Expofri, Expocarne, Maicop, Indusferias, Indus-

Anys inoblidables

A bans d'arribar a l'actual Fira de Mostres de València, la institució ha travessat diferents etapes que han marcat la seua història.

1917. José Grollo va crear la Fira amb la celebració de la primera edició el mes de maig.

1924. Es concedeix a la Fira mostrari valenciana el caràcter d'internacional.

1925. La Fira de València, amb altres institucions semblants del món, va crear la Unió Internacional de Fires, UFI.

1933. Primera reunió de l'UFI a València.

1936. L'activitat de la FMI queda en suspens a conseqüència de la guerra civil fins l'any 1941, amb la presidència de Ramón Gordillo,

que va aconseguir del Ministeri d'Indústria i Comerç la rehabilitació de la Fira Mostrari Internacional de València. Al mes de maig de l'any següent es va celebrar la tradicional Fira, a la qual van assistir 500 expositors.

1985. Ramon Cerdà acceideix a la presidència de la FMI i sota el seu mandat se n'amplia el recinte i se'n modernitzen les instal·lacions fins a convertir-se en una de les més modernes de l'estat espanyol.

La FIM se situa al mateix nivell que les principals fires europees.

Una de les característiques de les fires valencianes d'avui és que són eminentment exportadores, en contraposició a altres certàmens organitzats

Ramon Cerdà, president de la Fira Mostrari Internacional: "Quan ningú eixia fora, els valencians facíllaven el camí".

RAFA GIL

per altres institucions amb un major component de vocació importadora.

Pel seu volum de negoci, la FMI és la primera empresa de serveis del País Valencià.

El 1989-90 va rebre 9.447 expositors amb una ocupació de superfície bruta superior al milió de metres quadrats.

D. T.

trans i un important sector de Cevisama. Alejandro Manes, director general de la fira, assegura que "hi exposen tots els sectors perquè una de les característiques més determinants fou sempre la d'anticipar-se al futur, caminant i fent caminar, amb uns quants anys d'antelació i ací radica una part important del seu èxit".

La ubicació de la Fira es troba molt propera a l'aeroport de Manises. Des de la terminal fins al recinte firal, el trajecte oscil·la entre els cinc i els deu minuts, segons la fluïdesa del trànsit. Totes les instal·lacions estan dotades de climatització integral, xarxes de telefonia pel sistema Ibercom, tèlex, fax i servei d'hostesses i intèrprets, serveis bancaris, caixers automàtics, oficines de Renfe i Iberia, agències de viatges, restaurants de distints ambients i categories i cafeteries, oficines de l'Institut de Comerç Exterior i altres organismes comercials i empresarials.

LA CULTURA DE LES FIRES

El conjunt de fires que se celebren a València estan perfectament articulades amb la realitat econòmica. En alguns casos el seu naixement és degut al creixement d'un sector ja inclòs dins d'un altre certamen i que per la seua especialització necessita un esdeveniment separat.

En altres ocasions la iniciativa de do-

nar llum verda a noves fires ha estat dels empresaris que han considerat la conveniència de convocar un certamen aprofitant-se d'una embranzida comercial i industrial.

De qualsevol manera, l'empresari hi és sempre present i protagonitza l'organització de la fira, segons la tradició de la institució valenciana. El comitè organitzador està format per les més destacades personalitats de l'àrea productiva en qüestió, però és el director i el seu equip els que s'ocupen de la realització, promoció i contractació del certamen.

Aquesta cultura de fires és una conseqüència directa de la llarga experiència en l'organització de certàmens, i constitueix un *actiu intangible* de l'organització, segons les pròpies paraules d'un dels responsables de la direcció de la FMI.

L'organització de qualsevol fira es veu reforçada per una extensa xarxa de delegacions a l'estranger. Actualment hi ha delegacions a Alemanya, Àustria, Suïssa, França, Anglaterra, Holanda, Itàlia, Mèxic, Suècia, Estats Units, Bèlgica, Luxemburg i Austràlia.

Com a motor econòmic, la Fira va generar l'any passat al voltant de 37.000 milions de pessetes al sector de serveis, segons els càlculs d'un estudi elaborat recentment per la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de València.

Per aquesta raó, la FMI es planteja com una institució que, encara que pel seu caràcter no té cap ànim de lucre, no ha de representar mai pèrdues per a la societat. La gestió dels recursos és excel·lent, com queda palès en la memòria econòmica dels últims cinc anys.

Segons els estudis més recents de la propia institució, durant l'exercici 1989-90 la FMI va contractar un total de 457.717 metres quadrats. Tenint en compte els distints preus de cada certamen pel nombre de metres quadrats contractats s'arriba a una xifra de més de 2.077 milions per als estands anomenats *pre-decorats* (194.403 metres quadrats) i més de 1.800 milions per a la resta de la superfície.

Durant el mateix període, la Fira de València i els diferents certàmens monogràfics van invertir exactament 424.822.000 pessetes en concepte de subministraments, serveis, reparacions, remuneració d'agents intermediaris i primes d'assegurances.

El president Ramon Cerdà afirma a la vista d'aquestes dades: "La relació entre la institució firal i el món empresarial genera un important cabal de riquesa. Es tracta senzillament del beneficiós negoci que l'activitat firal produeix al sector de serveis valencians".

Dolors Terraza